

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

03 martie 2021

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Timofti Vladimir,

Judecători – Boico Victor, Toma Nadejda,

examinând, fără citarea părților, în baza materialelor cauzei, admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare declarate de către avocatul Cazmalî Vladimir în numele inculpatului Dimcioglo Valeri și de către inculpat, împotriva deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Comrat din 23 septembrie 2020 și sentinței Judecătoriei Comrat, sediul Central din 31 iulie 2020, în cauza penală în privința lui,

Dimcioglo Valeri XXXXX, născut la XXXXX.

Termenul de examinare a cauzei:

prima instanță: 06.02.2019 – 31.07.2020

instanța de apel: 26.08.2020 – 23.09.2020

instanța de recurs: 15.12.2020 – 03.03.2021

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința judecătoriei Comrat, sediul Central din 31 iulie 2020, Dimcioglo Valeri a fost recunoscut vinovat în comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 264¹ alin. (4), art. 264¹ alin. (4), art. 264¹ alin. (4), art. 264¹ alin. (4) Cod penal, și cu aplicarea art. 364¹ Cod de procedură penală i-a fost stabilită pedeapsa sub forma de închisoare pe un termen de 10 (zece) luni, cu executarea pedepsei în penitenciarul de tip semiînchis.

În privința lui Dimcioglo Valeri a fost aleasă măsura preventivă sub forma de arest preventiv, luându-l sub arest din sala ședinței de judecată.

În conformitate cu art. 103 Cod penal, a fost aplicat față de Dimcioglo Valeri, împreună cu pedeapsa pentru infracțiunea săvârșită, tratamentul medical forțat de la alcoolism în perioada executării pedepsei.

A fost admis demersul procurorului privind încasarea de la inculpatul Dimcioglo Valeri în contul statului cheltuielile judiciare și s-a dispus încasarea de la Dimcioglo Valeri în beneficiul bugetului de stat suma în mărime de 4 171 (patru mii o sută șaptezeci și unu lei) cu titlu de compensare a cheltuielilor de judecată pentru efectuarea acțiunilor procedurale.

A fost soluționată soarta corpurilor delictive.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță a constatat că, Dimcioglo Valeri la data de 16 august 2018 aproximativ la orele 00:40 pe drumul R-29 23 km, s. Tomai raionul Ceadâr-Lunga, ne deținând permis de conducere care îi acordă dreptul de conducere a mijloacelor de transport, a condus mijlocul de transport, motocicletă de model „Ural” fără număr de înmatriculare, în starea de ebrietate alcoolică cu grad avansat, faptul care a fost depistat de către colaboratorii de Poliție „Sud” INP al IGP a MAI.

Conform rezultatelor testării efectuate cu analizatorul de tip „ALCOTEST 6810” (aparat de model „Drager”) concentrația de alcool în aerul expirat a conducătorului Dimcioglo Valeri, a constituit 1,0 mg/l, ce reprezintă starea de ebrietate avansată conform art. 134¹² alin. (3) Cod penal, la fel este și încălcarea pct. 14 lit. a) al Regulamentului Circulației Rutiere, aprobat prin Hotărârea Guvernului RM nr. 357 din 13.05.2009, care interzice conducerea vehiculului în stare de ebrietate, care afectează capacitatea de conducere.

Astfel, prin acțiunile sale Dimcioglo Valeri a săvârșit infracțiunea prevăzută de art. 264¹ alin. (4) Cod penal - conducerea mijlocului de transport de către o persoană care se află în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat săvârșite de către o persoană care nu deține permis de conducere.

Tot el, inculpatul Dimcioglo Valeri la data de 15 septembrie 2018, aproximativ la orele 00:43 pe strada Lenin, s. Tomai raionul Ceadâr-Lunga, ne deținând permis de conducere care îi acordă dreptul de conducere a mijloacelor de transport, a condus mijlocul de transport, motocicletă de model „Ural” fără numere de înmatriculare, unde a fost oprit de către colaboratorii Poliției de Patrulare „Sud” INP al IGP a MAI spre verificare. Pe parcursul discuției cu conducătorul auto Dimcioglo Valeri, la colaboratorii poliției de Patrulare „Sud” INP al IGP a MAI au apărut suspiciuni precum că el a condus mijlocul de transport în starea de ebrietate alcoolică, întrucât a avut un miros specific de alcool. În legătura cu acest fapt, conducătorului auto Dimcioglo Valeri, i s-a propus să treacă procedura de testare cu analizatorul de tip „ALCOTEST 6810” (aparat de model „Drager”) și verificarea aerului expirat cu scopul stabilirii faptului consumării alcoolului, însă conducătorul auto Dimcioglo Valeri, în încălcarea art. 33 alin. (3) lit. c) al Legii nr. 131 din 07.06.2007 privind siguranța traficului rutier, precum și în încălcarea pct. 11 lit. j) al Regulamentului Circulației Rutiere, aprobat prin Hotărârea Guvernului RM nr. 357 din 13.05.2009 a refuzat să treacă testarea alcoolică și nu a îndeplinit cerința legală a colaboratorului Batalionul Patrulare Sud INP IGP MAI RM, necătând la faptul că de nenumărate ori a fost preîntâmpinat de către colaboratorul

poliției despre existența răspunderii penale pentru refuz, împotrivirea sau eschivare de la testarea alcoolscoptică.

Astfel, prin acțiunile sale Dimcioglo Valeri a săvârșit infracțiunea prevăzută de art. 264¹ alin. (4) Cod penal - conducerea mijlocului de transport de către o persoană care se află în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat săvârșite de către o persoană care nu deține permis de conducere.

Tot el, inculpatul Dimcioglo Valeri la data de 08 martie 2019, aproximativ la orele 07:51 pe strada Iubileinaia, mun. Ceadâr-Lunga, ne deținând permis de conducere care îi acordă dreptul de conducere a mijloacelor de transport, a condus mijlocul de transport, motocicletă de model „Ural” fără numere de înmatriculare, fiind în stare de ebrietate cu grad avansat, fapt care a fost depistat de către colaboratorii Poliției de Patrulare „Sud” INP al IGP a MAI. În urma rezultatului testării alcoolscoptice cu analizatorul de tip „ALCOTEST 6810” (aparat de model „Drager”) concentrația de alcool în aerul expirat a conducătorului Dimcioglo Valeri, a constituit 0,62 mg/l, ce reprezintă starea de ebrietate cu grad avansat conform art. 134¹² alin. (3) Cod penal, la fel este și încălcarea pct. 14 lit. a) al Regulamentului Circulației Rutiere, aprobat prin Hotărârea Guvernului RM nr. 357 din 13.05.2009, care interzice conducerea vehiculului în stare de ebrietate, care afectează capacitatea de conducere.

Astfel, prin acțiunile sale Dimcioglo Valeri a săvârșit infracțiunea prevăzută de art. 264¹ alin. (4) Cod penal - conducerea mijlocului de transport de către o persoană care se află în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat săvârșite de către o persoană care nu deține permis de conducere.

Tot el, inculpatul Dimcioglo Valeri la data de 02 septembrie 2019, aproximativ la orele 21:10 pe strada Lenin, mun. Lenin, ne deținând permis de conducere care îi acordă dreptul de conducere a mijloacelor de transport, a condus mijlocul de transport motocicletă de model-1036 n/î XXXXX fiind în stare de ebrietate cu grad avansat, fapt care a fost depistat de către colaboratorii Poliției de Patrulare „Sud” INP al IGP a MAI. În urma rezultatului testării alcoolscoptice cu analizatorul de tip „ALCOTEST 6810” (aparat de model „Drager”) concentrația de alcool în aerul expirat a conducătorului Dimcioglo Valeri, a constituit 1,07 mg/l, precum și conform rezultatelor examenului medical concentrația de alcool în sânge a constituit 2,3 g ce reprezintă starea de ebrietate cu grad avansat conform art. 134¹² alin. (3) Cod penal, la fel este și încălcarea pct. 14 lit. a) al Regulamentului Circulației Rutiere, aprobat prin Hotărârea Guvernului RM nr. 357 din

13.05.2009, care interzice conducerea vehiculului în stare de ebrietate, care afectează capacitatea de conducere.

Astfel, prin acțiunile sale Dimcioglo Valeri a săvârșit infracțiunea prevăzută de art. 264¹ alin. (4) Cod penal - conducerea mijlocului de transport de către o persoană care se află în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat săvârșit de către o persoană care nu deține permis de conducere.

La data de 12 aprilie 2019 prin încheierea judecătoreii Comrat, sediul Ceadâr-Lunga cauzele penale cu nr. XXXXX, PIGD nr. XXXXX de învinuire a lui Dimcioglo Valeri în săvârșirea infracțiunii, prevăzute de art. 264¹ alin. (4) Cod penal și nr. XXXXX, PIGD nr. XXXXX de învinuire a lui Dimcioglo Valeri în săvârșirea infracțiunii, prevăzute de art. 264¹ alin. (4) Cod penal au fost conexe într-o singură procedură, atribuind numărul pe cauza conexată nr. XXXXX (PIGD nr. XXXXX)(vol. 3 f.d.109).

3. Sentința primei instanțe a fost atacată cu apel de către avocatul Cazmalî Vladimir, prin care solicitat casarea sentinței în partea pedepsei stabilite, cu emiterea unei noi hotărâri prin care inculpatului să-i fie stabilită pedeapsa sub forma de munca neremunerată în folosul comunității.

3.1. În motivarea cererii de apel avocatul a menționat că

- cu hotărârea primei instanțe nu este de acord în legătura cu severitatea pedepsei stabilite;

- inculpatul și-a recunoscut vinovăția sa în săvârșirea infracțiunilor care li se incriminează, și sincer s-a căit în cele săvârșite. La examinarea cauzei în instanța de fond Dimcioglo Vladimir, a depus demersul privind examinarea cauzei penale în ordinea prevăzută de art. 364¹ Cod de procedură penală;

- prima instanță a emis sentința fără desfășurarea procesului judiciar (în ordinea specială);

- în calitate de circumstanțe care atenuează răspunderea instanța a recunoscut recunoașterea vinovăției, sinceră căință în cele săvârșite pe toate episoadele ce li se incriminează. Însă, necătând la circumstanțele date, instanța a emis hotărâre privind stabilirea pedepsei sub forma de închisoare, nu a găsit temei pentru aplicarea pedepsei non privativă de libertate;

- la determinarea pedepsei instanța de judecată a luat în considerație caracterul și gradul prejudiciabil al celor săvârșite, modul special al hotărârii judecătorești, însă nu a ținut cont de personalitatea inculpatului, situația familiară, precum și faptul că anterior până la emiterea sentinței atacate, Dimcioglo Vladimir, nu a fost supus măsurilor de constrângere pentru conducerea mijlocului de transport în stare de ebrietate;

- inculpatul este căsătorit, are la întreținere doi copii minori (f.d.35), este angajat în câmpul muncii;

- nu poate fi de acord cu concluzia instanței precum că Dimcioglo Vladimir nu poate fi corectat prin un alt mod, în afară de stabilirea pedepsei sub forma de închisoare. Săvârșirea faptelor analogice însăși nu înseamnă neputință de a fi îndreptat. Despre neputință de a fi îndreptat este posibil de spus atunci când persoana, fiind de nenumărate ori supusă pedepsirii, din nou săvârșește aceleași fapte. Doar în acest caz instanța este în drept să-și schimbe alegerea la gradația pedepselor pentru o pedeapsa mai aspră. Însă în opinia apărătorului, această nu se referă la cazul dat, întrucât Dimcioglo Vladimir, nu a fost pedepsit pentru conducerea mijloacelor de transport în starea de ebrietate;

- ținând cont de personalitatea inculpatului, raportul lui critic față de cele săvârșite, circumstanțele atenuante, este posibil de a stabili o pedeapsa mai blândă, aplicând pedeapsa non privativă de libertate.

4. La data de 23 septembrie 2020 în cadrul ședinței de judecată în instanța de apel, avocatul Cazmalî Vladimir a depus un demers privind liberarea de răspunderea penală a inculpatului în legătura cu expirarea termenului de prescripție (vol. I, f.d.217-218).

În motivarea demersului depus apărătorul inculpatului a indicat că spre examinare la Curtea de Apel Comrat se află cauza penală de învinuire a lui Dimcioglo Vladimir, în săvârșirea celor 4 infracțiuni: art. 264¹ alin. (4), art. 264¹ alin. (4), art. 264¹ alin. (4), art. 264¹ alin. (4) Cod penal:

- episodul 1 - conducerea motocicletei „Ural” în starea de ebrietate alcoolică cu grad avansat la data de 16 august 2018 în s. Tomai r-l Ceadâr-Lunga;

- al 2-lea episod - refuzul de la testarea alcoolscoptică la data de 15 septembrie 2018 în s. Tomai r-nul Ceadâr-Lunga;

- al 3-lea episod conducerea motocicletei „Ural” în starea de ebrietate alcoolică cu grad avansat la data de 08 martie 2019 în mun. Ceadâr-Lunga, str. Iubileinaia;

- al 4-lea epizod conducerea motocicletei „MT-1036” în starea de ebrietate alcoolică cu grad avansat la data de 02 septembrie 2019 în mun. Comrat, str. Lenin.

Totodată, a solicitat liberarea inculpatului Dimcioglo Valeri, de răspunderea penală pe primele două epizoade:

- conducerea motocicletei „Ural” în starea de ebrietate alcoolică cu grad avansat la data de 16 august 2018 în s. Tomai r-nul Ceadâr-Lunga - infracțiunea prevăzută de art. 264¹ alin. (4) Cod penal;

- refuzul de la testarea alcoolică la data de 15 septembrie 2018 în s. Tomai r-nul Ceadâr-Lunga - infracțiunea prevăzută de art. 264¹ alin. (4) Cod penal, în legătura cu expirarea termenului de prescripție pentru atragerea persoanei la răspunderea pentru infracțiunile săvârșite cu încetarea procesului penal în această parte.

În calitate de temei de drept a indicat următoarele.

Conform art. 264¹ alin. (4) Cod penal, infracțiunea prevăzută de această normă penală se pedepsește cu o pedeapsa maximală aspră sub forma de închisoare pe un termen de 1 an.

Astfel, conform clasificării pedepselor, stabilită în art. 16 Cod penal, infracțiunea, prevăzută de art. 264¹ alin. (4) Cod penal se referă la infracțiuni ușoare se consideră faptele pentru care legea penală prevede în calitate de pedeapsă maximă pedeapsa închisorii pe un termen de până la 2 ani inclusiv.

Conform art. 60 alin. (1) lit. a) Cod penal, persoana se liberează de răspundere penală dacă din ziua săvârșirii infracțiunii au expirat 2 ani de la săvârșirea unei infracțiuni ușoare.

Conform cerințelor stabilite în art. 60 alin. (2)-(4) Cod penal:

- Prescripția curge din ziua săvârșirii infracțiunii și până la data rămânerii definitive a hotărârii instanței de judecată.

- În cazul săvârșirii de către persoană a unei noi infracțiuni, prescripția se calculează pentru fiecare infracțiune separat.

Prescripția se va întrerupe dacă, până la expirarea termenelor prevăzute la alin.(1), persoana va săvârși o infracțiune pentru care, conform prezentului cod, poate fi aplicată pedeapsa cu închisoare pe un termen mai mare de 2 ani. Calcularea prescripției în acest caz începe din momentul săvârșirii unei infracțiuni noi.

Apărătorul inculpatului a indicat că la epizodul din 16 august 2018 termenul pentru atragerea persoanei la răspunderea penală a expirat la data 16 august 2020, iar pe epizodul din 15 septembrie 2018, respectiv la 15 septembrie 2020.

Conform art. 332 alin. (1) Cod de procedură penală, în cazul în care, pe parcursul judecării cauzei, se constată vreunul din temeiurile prevăzute în art.275 pct.5)-9), 285 alin.(2), precum și în cazurile prevăzute în art.53-60 din Codul penal, instanța, prin sentință motivată, încetează procesul penal în cauza respectivă.

Conform art. 413 alin. (1) Cod de procedură penală, la judecarea apelului se aplică regulile generale pentru judecarea cauzelor în primă instanță, cu excepțiile prevăzute în Partea specială titlul II capitolul IV secțiunea 1.

5. Prin decizia Colegiului judiciar al Curții de Apel Comrat din 23 septembrie 2020, s-a respins ca neîntemeiată cererea de apel a avocatului Cazmalî Vladimir în numele inculpatului Dimcioglo Valeri, cu menținerea sentințe fără modificări.

5.1 În motivarea soluției instanța de apel a menționat că, prima instanță corect a calificat fapta inculpatului Dimcioglo Valeri, vinovăția căruia în săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art. 264¹ alin. (4), art. 264¹ alin.(4), art. 264¹ alin. (4), art. 264¹ alin. (4) Cod penal, nu a fost contestată de către partea apărării și se confirmă prin materialele dosarului, precum și prin probele administrate atât în cadrul urmăririi penale cât și prin cele stabilite în ședința de judecată a instanței de fond.

Instanța de apel a menționat că prima instanță, apreciind fiecare probă din punct de vedere al pertinentei, concludentei, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor, corect a analizat probele prezentate de către partea acuzării, precum că inculpatul Dimcioglo Valeri, a săvârșit infracțiunea ce i se incriminează, faptul care nu a fost pus la îndoială instanței în privința veridicității probelor, și aceste probe au stat în baza învinuirii, la fel instanța legal l-a recunoscut pe inculpatul Dimcioglo Valeri, vinovat în săvârșirea infracțiunii, prevăzute de art. 264¹ alin. (4), art. 264¹ alin. (4), art. 264¹ alin. (4), art. 264¹ alin. (4) Cod penal.

Totodată, instanța de apel nu a găsit careva temeiuri legale de a pune aceste probe sub îndoială, întrucât ele sunt coordonate cu materialele dosarului din motivul admisibilității și veridicității lui, și nu sunt negate de către inculpat însuși, la cererea căruia cauza a fost examinată în conformitate cu art. 364¹ Cod de procedură penală, în baza probelor administrate în faza de urmărire penală.

Instanța de apel a considerat că argumentele avocatului Cazmalî Vladimir, privind stabilirea inculpatului a unei pedepse prea aspre sunt neîntemeiate.

Instanța de apel a consideră că prevederile art. 61, 75 Cod penal, au fost respectate de către prima instanță și inculpatului Dimcioglo Valeri, legal i-a fost stabilită pedeapsa sub forma de închisoare în baza art. 84 la ansamblul infracțiunilor.

Inculpatul la data de 16 august 2018 și 15 septembrie 2018 a săvârșit infracțiunile, prevăzute de art. 264¹ alin. (4) și art. 264¹ alin. (4) Cod penal (*în redacția legii la momentul săvârșirii infracțiunii*), sancțiunea căreia prevedea pedeapsa sub forma de amendă în mărime de la 1050 la 1150 unități convenționale sau cu muncă neremunerată în folosul comunității de la 200 la 240 de ore, sau cu închisoare de până la 1 an.

La data de 08 martie 2019 și 02 septembrie 2019 inculpatul Dimcioglo Valeri, a săvârșit infracțiunile, prevăzute de art. 264¹ alin. (4) și art. 264¹ alin. (4) Cod penal (în *redacția legii la momentul săvârșirii infracțiunii*), sancțiunea căreia prevedea pedeapsa sub forma de muncă neremunerată în folosul comunității de la 200 la 240 de ore sa cu închisoare de până la 1 an.

A invocat instanța de apel că în conformitate cu art. 364 alin. (8) Cod de procedură penală, inculpatul care a recunoscut săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală beneficiază de reducerea cu o treime a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei cu închisoare, cu muncă neremunerată în folosul comunității și de reducerea cu o pătrime a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei cu amendă. Dacă pedeapsa prevăzută de lege este detențiunea pe viață, se aplică pedeapsa închisorii de 30 de ani.

Conform art. 385 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, la adoptarea sentinței, instanța de judecată soluționează chestiunea dacă măsura de pedeapsă stabilită inculpatului trebuie să fie executată de inculpat sau nu.

În conformitate cu art. 394 alin. (2) subpct. 1) Cod de procedură penală, instanța de judecată este obligată, de asemenea, să motiveze stabilirea pedepsei cu închisoare, dacă sancțiunea legii penale prevede și alte categorii de pedepse.

Instanța de apel a considerat că prevederile sus menționate au fost respectate de către instanța de fond și aceasta legal a aplicat în privința inculpatului Dimcioglo Valeri pe art. 264¹ alin. (4), art. 264¹ alin. (4), art. 264¹ alin. (4), art. 264¹ alin. (4) Cod penal și în baza art. 84 Cod penal, pentru cumul de infracțiuni și aplicând prevederile art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, pedeapsa sub forma de închisoare. Totodată, instanța de fond legal a luat în considerație atât gradul prejudiciabil al acțiunilor inculpatului, datele despre personalitatea inculpatului, și anume faptul că el are antecedente penale (vol. I, f.d.21-22), se află la evidenta medicului-narcolog și medicului-psihiatru (vol. I, f.d.24-25), la locul de trai se caracterizează mediocru (voi. I, f.d.28) cât și recunoașterea vinovăției săi și sinceră căință, lipsa circumstanțelor care agravează răspunderea inculpatului, comportamentul lui pe parcursul și după săvârșirea infracțiunii, săvârșirea de către el a faptelor, care în conformitate cu art. 16 CP RM se referă la categoria infracțiunilor ușoare și nu au dus la survenirea unor consecințe grele, lipsa temeiurilor pentru aplicarea art. art. 55, 79 Cod penal. Dimcioglo Valeri este căsătorit, are la întreținere doi copii minori.

Astfel, instanța de apel a ajuns la concluzia precum că la stabilirea pedepsei inculpatului Dimcioglo Valeri, prima instanță a luat în considerație

toate circumstanțele cauzei și luând în vedere datele despre personalitatea inculpatului, săvârșirea faptelor care se referă conform art. 16 Cod penal la categoria infracțiunilor ușoare, sinceră căință, precum și luând în vedere faptul că el are la întreținere 2 copii minori, existența temeiurilor de drept pentru a stabili în privința lui Dimcioglo Valeri, pedeapsa penală sub forma de închisoare, instanța legal a ajuns la concluzie privind oportunitatea stabilirii inculpatului a pedepsei sub forma de închisoare pentru ansamblu de infracțiuni prin cumul parțial al pedepselor stabilite pe un termen de 10 luni cu executarea pedepsei în penitenciarul de tip semiînchis, întrucât pedeapsa stabilită corespunde în întregime sancțiunii articolului la învinuirea înaintată inculpatului care a fost în vigoare la momentul săvârșirii de către Dimcioglo Valeri, a faptelor, adică la data de 16 august 2018, 15 septembrie 2018, 08 martie 2019 și 02 septembrie 2019, și este o măsură corelativă de constrângere de stat.

Concomitent instanța de apel a menționat că în hotărârile sale Curtea europeană a drepturilor omului indică că „Privarea de libertate este o astfel de măsură aspră că ea poate fi achitată doar atunci când alte măsuri mai puțin aspre au fost considerate ca insuficiente pentru apărarea interesului personal sau public care cere închisoare. Este insuficient că privare de libertate să corespundă dreptului intern, este necesar că pedeapsa să corespundă circumstanțelor cauzei” (Witold Litwa vs. Poland (cerere nr. 26629/95, hotărâre din 04 aprilie 2000 § 78).

În lumina celor expuse, instanța de apel a considerat că pedeapsa stabilită inculpatului Dimcioglo Valeri, de către prima instanță pe art. 264¹ alin. (4), art. 264¹ alin. (4), art. 264¹ alin. (4), art. 264¹ alin. (4) Cod penal pentru ansamblu de infracțiuni prin cumul parțial al pedepselor stabilite sub forma de închisoare pe un termen de 10 luni și executarea de către el a pedepsei stabilite, reieșind din circumstanțele cauzei corespunde criteriilor generale de individualizare a pedepsei (art. 75 Cod pena), este proporțională cu caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii, precum și oferă posibilitate de corectare și reeducare a celui vinovat.

Instanța de apel a menționat că cerința părții apărării privind stabilirea inculpatului Dimcioglo Valeri, pe art. 264¹ alin. (4), art. 264¹ alin. (4), art. 264¹ alin. (4), art. 264¹ alin. (4) Cod penal, a unei pedepse mai blânde nu este bazată pe prevederile legislației penale. Mai mult ca atât, apelantul în cererea de apel nu a adus careva argumente concludente care ar permitea instanței de judecată să stabilească în privința lui Dimcioglo Valeri, pentru săvârșirea a patru infracțiuni (art. 264¹ alin. (4) Cod penal), să stabilească pedeapsa sub forma de munca neremunerată în folosul comunității.

Argumentele părții apărării precum că la examinarea cauzei de către prima instanța Dimcioglo Valeri, a depus demersul privind examinarea cauzei în procedura specială, prevăzută de art. 364¹ Cod de procedură penală, însă instanța a dispus sentința fără efectuarea procedurii judiciare (în modul special), instanța de apel le consideră neîntemeiate întrucât din conținutul sentinței atacate rezultă faptul că la determinarea pedepsei inculpatului au fost luate în considerație prevederile art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală.

Instanța de apel a reținut că, din conținutul sentinței rezultă faptul că instanța i-a stabilit inculpatului Dimcioglo Valeri, pedeapsa penală aplicând art. 364¹ Cod de procedură penală și pentru fiecare infracțiune separat care i se incriminează inculpatului pe art. 264¹ alin. (4) Cod penal.

Astfel, instanța de apel a considerat că pedeapsa stabilită inculpatului Dimcioglo Valeri, sub formă de închisoare pe un termen de 10 luni este echitabilă, corespunde scopurilor și sarcinilor stabilirii pedepsei penale, fapt în legătura cu care instanța nu a găsit temei pentru modificarea pedepsei stabilite.

Luând în considerație cele susmenționate, instanța de apel a reiterat că este neîntemeiat argumentul părții apărării precum că luând în vedere personalitatea inculpatului, raportul lui critic față de cele săvârșite, circumstanțele atenuante, este posibil de a-i stabili pedeapsa non privativă de libertate.

Referitor la demersul apărării privind liberarea inculpatului Dimcioglo Valeri de răspunderea penală în legătura cu expirarea termenului de atragere la răspundere penală pe primele două epizoade, și anume pe epizodul din 16 august 2018 și din 15 septembrie 2018, instanța de apel a menționat că pedeapsa este neîntemeiată.

Faptele incriminate inculpatului, săvârșite pe data de 16 august 2018 și 15 septembrie 2018, reieșind din sancțiunea art. 264¹ alin. (4) Cod penal (la momentul săvârșirii infracțiunilor în redacția care a fost în vigoare până la legea nr. 138 din 19.07.2018 în vigoare de la 14.12.2018) prevedea pedeapsa sub formă de amendă, munca neremunerată în folosul comunității sau pedeapsa sub forma de închisoare pe termen de un an, adică în conformitate cu norma susmenționată art. 16 alin. (2) Cod penal și aceste infracțiuni se referă la categoria infracțiunilor ușoare.

Luând în considerație faptul că infracțiunile, prevăzute de art. 264¹ alin. (4) Cod penal au fost săvârșite de către inculpatul Dimcioglo Valeri, la 16 august 2018 și 15 septembrie 2018, adică doi ani după săvârșirea infracțiunii ușoare au expirat la data de 16 august 2020 și 15 septembrie 2020, respectiv.

Totodată, conform Dispoziției Comisiei pentru situații excepționale a Republicii Moldova nr. 13 din 03 aprilie 2020, Anexă la Dispoziția nr. 1 din 18 martie 2020 Comisiei pentru situații excepționale, termenele de prescripție și termenele de decădere de orice fel nu încep să curgă, iar, dacă au început să curgă, se suspendă pe toată durata stării de urgență instituite potrivit Hotărârii Parlamentului nr. 55 din 17 martie 2020.

În conformitate cu art. 1 al Hotărârii Parlamentului nr. 55 din 17 martie 2020 privind declararea stării de urgență, se declară stare de urgență pe întreg teritoriul Republicii Moldova pe perioada 17 martie - 15 mai 2020.

Instanța de apel a reținut că curgerea termenului pentru atragere la răspundere penală a inculpatului pe epizodele susmenționate a fost suspendată pentru toată perioada stării de urgență pe teritoriului Republicii Moldova pe perioada 17 martie - 15 mai 2020, iar de la 16 mai 2020 curgerea termenelor de prescripții a fost reluată. Prin urmare, termenul de prescripție pentru atragerea la răspundere penală pe infracțiunile indicate, expiră la 16 octombrie 2020 și 15 noiembrie 2020, respectiv.

Astfel, instanța de apel a remarcat că la momentul examinării cererii de apel a părții apărării, termenul de prescripție de doi ani de la data săvârșirii de către inculpat a infracțiunilor din 16 august 2018 și din 15 septembrie 2018 nu a expirat. Dar întrucât din momentul infracțiunii nu au expirat 2 ani, demersul părții apărării privind liberarea inculpatului Dimcioglo Valeri de răspundere penală în legătură cu expirarea termenului de prescripție urmează a fi respins ca neîntemeiat.

6. Decizia instanței de apel, a fost atacată cu recurs ordinar de către:

- avocatul Cazmalî Vladimir, prin care invocând temeii de drept prevederile art. 427 alin.(1) pct. 10 Cod de procedură penală, a solicitat casarea deciziei și sentinței, cu emiterea unei noi decizii prin care să fie modificată pedeapsa inculpatului și de a-i stabili pedeapsa în formă de muncă neremunerată în folosul comunității sau aplicarea prevederilor art. 90/1 Cod penal, cu suspendarea parțială a executării pedepsei cu închisoare;
- inculpatul Dimcioglo Valeri, prin care a solicitat încetarea procesului penal în legătură cu intervenirea termenului de prescripție.

6.1. În motivarea cererii de recurs avocatul a invocat că:

- la caz sunt circumstanțe care permit neaplicarea pedepsei excepționale pedeapsa cu închisoarea, circumstanța atenuantă - vina în săvârșirea infracțiunilor incriminate Dimcioglo Valeri a recunoscut integral și s-a căit, precum și faptul că inculpatul este căsătorit, are la întreținere doi copii minori;

- anterior, până la pronunțarea sentinței, Dimcioglo Valeri pentru săvârșirea conducerii mijlocului de transport în stare de ebrietate nu a fost

supus măsurilor de constrângere de star care nu sunt legate cu privarea de libertate;

- este neîntemeiată concluzia instanței de apel precum că este imposibil de a-l corecta pe Dimcioglo Valeri în alt mod de cât de a-i stabili o pedeapsă sub formă de închisoare. Săvârșirea mai multor fapte similare nu înseamnă încă incorigibilitate. Este potrivit să vorbim despre incorigibilitate atunci când persoana, fiind deja în mod repetat supusă unei pedepse nonprivative, săvârșește din nou aceleași fapte. Numai în acest caz, instanța are dreptul să-și modifice alegerea în partea pedepsei mai aspre;

- în pofida circumstanțelor menționate, instanța a adoptat decizia privind stabilirea pedepsei sub formă de închisoare, nu a găsit nici un motiv pentru aplicarea pedepsei nonprivative;

- Dimcioglo Valeri anterior pentru conducerea mijlocului de transport în stare de ebrietate, el nu a fost pedepsit, astfel, este posibil de atenua pedeapsa stabilită inculpatului, alegând pedeapsa nonprivativă de libertate;

- chiar dacă este de acord cu concluziile instanțelor judecătorești despre faptul că săvârșirea de Dimcioglo Valeri în cumul a 4 infracțiunii de același tip prezintă un astfel de pericol, că nu lasă instanței de judecată altă alegere decât să-i stabilească pedeapsa cu închisoare, atunci luând în considerare faptul că aceasta este totuși prima sentință de condamnare împotriva lui, este oportun să vorbim despre aplicarea prevederilor art. 90/1 Cod penal cu privire la condamnarea cu suspendarea parțială a executării pedepsei cu închisoare. Astfel, articolul menționat prevede că: (1) În cazul în care instanța de judecată, ținând cont de circumstanțele cauzei și de personalitatea vinovatului, ajunge la concluzia că nu este rațional ca acesta să execute întreaga pedeapsă cu închisoare în penitenciar, aceasta poate dispune suspendarea parțială a executării pedepsei aplicate vinovatului, indicând în hotărâre perioada de executare a pedepsei în închisoare și perioada de probațiune sau, după caz, termenul de probă, precum și motivele condamnării cu suspendarea parțială a executării pedepsei. Prima parte a pedepsei se execută în penitenciar, iar restul pedepsei se suspendă;

- inculpatul se încadrează în cerințele art. 90/1 Cod penal, nu există restricții pentru aplicarea lor.

6.2. În motivarea cererii de recurs inculpatul a invocat că, instanța de apel în decizia emisă a indicat că termenul de prescripție a procesului penal pornit pe infracțiunile menționate trece la 16 octombrie 2020 și 15 noiembrie 2020, astfel a expirat termenul de prescripție privind tragerea la răspunderea penală pentru infracțiunea incriminată.

7. Referință asupra recursului ordinar a fost depusă de către procuror, prin care a invocat că lipsesc temeiuri de casare a deciziei instanței de apel

și se constată inadmisibilitatea recursurilor ca fiind vădit neîntemeiate.

8. Examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare declarate, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal conchide că acestea sunt inadmisibile, fiind vădit neîntemeiate din următoarele considerente.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, în camera de consiliu, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că recursul declarat este vădit neîntemeiat.

Conform prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent. Or, art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, prevede că hotărârile instanței de apel pot fi atacate cu recurs ordinar pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel la judecarea cauzei.

Lecturând textul recursurilor, Colegiul penal constată că, avocatul Cazmalî Vladimir și inculpatul Dimcioglo Valeri își exprimă dezacordul cu faptul că pedeapsa aplicată este prea aspră, insistând asupra aplicării unei pedepsei nonprivative de libertate în privința inculpatului sau suspendării parțiale a pedepsei aplicate, astfel, instanța de recurs ordinar supune verificării decizia instanței de apel prin prisma erorii de drept prevăzută de art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală, care prevede, că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel atunci când: *s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.*

Verificând legalitatea hotărârii atacate sub acest aspect, Colegiul penal reține că motivul – temeiul de recurs invocat de recurenți nu se confirmă în instanța de recurs ordinar, argumentând în acest context următoarele.

La examinarea recursurilor, Colegiul penal atestă că nu și-a găsit confirmarea temeiul pentru recurs invocat prin prisma pct. 10) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, în prezenta speță, deoarece instanțele de fond și-au motivat întemeiat soluția adoptată, acordând deplină eficiență prevederilor art. 61, 75 Cod penal, la soluționarea chestiunii cu privire la individualizarea pedepsei inculpatului și nu au admis careva erori, stabilind justificat, în privința inculpatului Dimcioglo Valeri, pedeapsa definitivă cu închisoare pe un termen de 10 luni.

Cu referire la criticele invocate de recurenți, precum că a fost efectuată o individualizare injustă a pedepsei în privința inculpatului Dimcioglo Valeri, instanța de recurs relevă că, în cazul săvârșirii unei infracțiuni,

instanța de judecată este singura în măsură să înfăptuiască nemijlocit acțiunea de individualizare a pedepsei pentru infractorul care a comis infracțiunea, având deplina libertate de acțiune în vederea realizării operațiunii respective, ținând seama de regulile și principiile prevăzute de Codul penal, la stabilirea felului, duratei ori a cuantumului pedepsei.

Pedeapsa aplicată inculpatului trebuie să fie echitabilă, legală și individualizată, capabilă să restabilească echitatea socială și să realizeze scopurile legii penale și pedepsei penale, potrivit art. 61 Cod penal, în strictă conformitate cu dispozițiile părții generale a Codului penal și stabilirea pedepsei în limitele fixate în partea specială.

În același rând, instanța de recurs menționează că, conform art. 75 Cod penal, persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială și în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a prezentului Cod. Așadar, persoanei declarate vinovate trebuie să i se aplice o pedeapsă echitabilă, în limitele sancțiunii articolului în baza căruia persoana se declară vinovată.

Reieșind din prevederile art. 61 Cod penal, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului ce se aplică de instanțele de judecată, în numele legii, persoanelor care au săvârșit infracțiuni, cauzând anumite lipsuri și restricții drepturilor lor, având drept scop restabilirea echității sociale, corectarea și resocializarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni, atât din partea condamnaților, cât și din partea altor persoane. Executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferințe fizice și nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate.

Prin urmare, instanța de judecată trebuie să aleagă și să aplice acel tip, și acea mărime a pedepsei care vor fi cele mai eficiente pentru atingerea scopului legii penale. O pedeapsă mai aspră, din numărul celor alternative prevăzute pentru săvârșirea infracțiunii, se stabilește numai în cazul în care o pedeapsă mai blândă, din numărul celor menționate, nu va asigura atingerea scopului pedepsei. Caracterul excepțional la aplicarea pedepsei cu închisoare urmează a fi argumentat de către instanța de judecată.

Colegiul reține că, în cauza dată, inculpatul a recunoscut săvârșirea infracțiunilor imputate și a solicitat de a fi judecată cauza pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, aplicând prevederile art. 364¹ Cod de procedură penală.

Potrivit alin. (8) art. 364¹ Cod de procedură penală, inculpatul care a recunoscut săvârșirea faptelor imputate în rechizitoriu și a solicitat judecarea cauzei pe baza probelor administrate în faza urmăririi penale, solicitare care a fost admisă de către prima instanță, beneficiază de reducere cu o treime a

limitelor de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei cu închisoare ori cu muncă neremunerată în folosul comunității și de reducere cu o pătrime a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei cu amendă.

În continuare, luând în considerație faptul că inculpatul Dimcioglo Valeri, a acceptat judecata pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, în baza art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, acesta beneficiază de o reducere cu 1/3 a limitelor prevăzute de lege în cazul pedepsei cu închisoare.

În prezenta speță, Colegiul atestă că, inculpatul Dimcioglo Valeri, a fost condamnat în baza art. 264¹ alin.(4), art. 264¹ alin.(4), art. 264¹ alin.(4), art. 264¹ alin.(4) Cod penal, iar în conformitate cu prevederile art. 84 Cod penal, prin ansamblul infracțiunilor, prin cumul parțial al pedepselor stabilite, s-a stabilit inculpatului pedeapsă definitivă sub formă de închisoare pe un termen de 10 luni.

La caz, analizând pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 10 luni, aplicată inculpatului Dimcioglo Valeri, Colegiul penal a stabilit că aceasta se încadrează în limitele prevăzute de art. 264¹ alin.(4) Cod penal și art. 364¹ Cod de procedură penală, cu aplicarea art. 84 Cod penal și prin urmare instanțele de fond nu au comis nici o eroare de drept la individualizarea pedepsei, iar dezacordul recurenților cu pedeapsa stabilită ce se încadrează în limitele legale, nu poate constitui în sine un argument verosimil și justificat pentru susținerea temeiului de drept invocat pentru casarea hotărârii atacate.

Astfel, instanța de recurs apreciază că, la individualizarea pedepsei și îndeosebi a modalității de executare a acesteia, instanța de apel a acordat deplină eficiență prevederilor art. 61, 75 Cod penal, precum și prevederilor art. 79 Cod penal, constatând că pedeapsa aplicată va fi echitabilă faptei infracționale comise, ce corespunde normelor legale și va atinge scopul de corectare și resocializare a inculpatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni, ca urmare, sunt nejustificate alegațiile recurenților privind efectuarea contrară prevederilor legale de către instanțele de fond a unei individualizări a pedepsei în privința lui Dimcioglo Valeri, or, avocatul Cazmalî Vladimir și inculpatul Dimcioglo Valeri nu a expus care anume prevederi legale au fost eronat aplicate și în ce a constat concret eroarea admisă de către instanțele de fond la individualizarea executării pedepsei.

Instanța de recurs respinge alegațiile avocatului Cazmalî Vladimir, potrivit căruia în privința inculpatului Dimcioglo Valeri este oportun a aplica prevederile art. 90¹ Cod penal, or, instanțele de fond nu au stabilit nici un temei de a aplica prevederile art. 90¹ Cod penal - condamnarea cu suspendarea parțială a executării pedepsei cu închisoare, iar necesitatea

aplicării în privința inculpatului Dimcioglo Valeri a unei pedepse privative de libertate cu executare, este motivată prin faptul că inculpatul a săvârșit mai multe infracțiuni similare în perioade diferite de timp, fiindu-i stabilită pedeapsa definitivă pentru concurs de infracțiuni, circumstanțe care mărturisesc despre predispunerea acestuia la comiterea infracțiunilor în continuare, dar și despre faptul că acesta nu a pășit pe calea corectării. Astfel, în concluzie s-a atestat, că corectarea și reeducarea inculpatului Dimcioglo Valeri este posibilă doar prin izolarea lui de societate.

Totodată, sunt neîntemeiate și alegațiile inculpatului Dimcioglo Valeri precum că, procesul penal pornit în privința sa urmează a fi încetat în legătură cu intervenirea termenului de prescripției, or, potrivit prevederilor art. 60 alin.(2) Cod penal, prescripția curge din ziua săvârșirii infracțiunii și până la data rămânerii definitive a hotărârii instanței de judecată.

Astfel, la caz, decizia Colegiului judiciar al Curții de Apel Comrat din 23 septembrie 2020, este definitivă și executorie din momentul emiterii.

Colegiul penal, suplimentar, menționează și faptul că pedeapsa stabilită, corespunde și prevederilor Recomandării Comitetului de Miniștri referitoare la regulile europene asupra sancțiunilor aplicate, adoptate la 19 octombrie 1992, aceasta fiind corespunzătoare sancțiunii și totodată proporțională gravității infracțiunii comise, precum și situației personale a făptașului.

Astfel, Colegiul penal conchide că temeiuri de a pune la îndoială veridicitatea argumentelor instanței de apel în motivarea soluției sale pe aspectele contestate nu se identifică, pe care în virtutea corectitudinii lor și pentru a evita repetări inutile, le acceptă și le însușește, fapt ce vine în corespundere cu jurisprudența CtEDO, care în pct. 37 a hotărârii sale în cauza *Albert vs. România* din 16.02.2010, statuează că art. 6 §1 din CEDO, deși obligă instanțele să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument (*Van de Hurk vs Olanda*, 19 aprilie 1994, pct. 61), cu toate acestea noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esențiale supuse atenției sale.

În consecință, Colegiul penal nu a constatat prezența erorilor de drept invocate de recurenți ce ar fi afectat hotărârea instanței de apel atacată sub aspectele contestate, deoarece soluția adoptată de către instanța de apel este legală și întemeiată, iar recursurile ordinare declarate sunt inadmisibile, fiind vădit neîntemeiate.

8. În conformitate cu art. 432 alin. (1), (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursurilor ordinare declarate de către avocatul Cazmalî Vladimir în numele inculpatului Dimcioglo Valeri și de către inculpat, împotriva deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Comrat din 23 septembrie 2020, în cauza penală în privința lui *Dimcioglo Valeri* XXXXX, ca fiind vădit neîntemeiate.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la 02 aprilie 2021.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Boico Victor

Toma Nadejda